

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg takker alle partiets ordførere for den tilslutning, de har givet til lovforslaget. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen spørger, om der er tale om større planer, for i så fald vil man gerne se på sagen i et udvalg, hvor jeg kunne få lejlighed til at gøre rede for sådanne planer. Jeg må svare, at jeg ikke på nuværende tidspunkt er vidende om, at der er tale om store planer.

Det ærede medlem hr. Kirkegaard mente, at priserne ved ekspropriationerne burde ligge i overkanten. Det må naturligvis overlades til de ekspropriationskommissioner, der bliver sendt ud. Det kan jeg ikke blande mig i. Jeg skal love det ærede medlem, at jeg ikke skal bruge mere jord end strengt nødvendigt; det har jeg ingen interesse i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidige driftslån til vanskeligt stillede privatbaner.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 697; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1767).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: Jeg vil gerne på mit partis vegne takke den højtærede minister for fremsættelsen af dette lovforslag. Det er jo et gammelt, gammelt ønske fra privatbanernes side, der her bliver imødekommet. Som det fremgår af bemærkningerne, der ledsager forslaget, og af den højtærede ministers fremsættelse, består vanskelighederne i, at privatbanerne i indtil 1¾ år må stå i forskud med ret væsentlige beløb, dels i mellemregning med statsbanerne, afregningen af billetter, og dels med det stats- og kommunetilskud, der ydes til underskudsdekning. Banerne har herved været i vanskeligheder gennem en årrække, og derfor er det særdeles ønskeligt, at dette forslag nu bliver gennemført. Jeg finder det særdeles for-

nuftigt og hensigtsmæssigt, som administrationen er tænkt: at man yder et lån på op til ¾ af det beløb, der kan blive tale om at yde banen i underskudsdekning. Det er en ganske enkel og fuldt forsvarlig måde at administrere dette på, det er ikke videre omstændeligt, så det kan vi fuldtud tiltræde. Forudsætningen er jo ligesom ved selve underskudsloven, at kommunerne følger med, og jeg vil her udtale håbet om, at kommunerne vil gøre det muligt, at loven kan udnyttes fuldtud af banerne. Det ville være beskæmmende, hvis enkelte kommuner ville undslå sig for at bidrage til dette. Jeg kan med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en hurtig og villig behandling i det høje ting.

Holmberg: For mit partis vedkommende vil det forslag, vi behandler her, om midlertidige driftslån til vanskeligt stillede privatbaner, ikke give anledning til nogen større debat. Forslaget tilsigter jo ikke at give større statstilskud til privatbanerne, men at udbetale disse tilskud noget tidligere end i øjeblikket, og det må vist være rimeligt. Tilskuddet har kommunerne jo krav på, og når de har det, kan det ikke være rigtigt, at staten påfører kommunerne rentetab ved først at udbetale sin andel i underskuddet, længe efter at regnskabet er afsluttet. I det hele taget kan det måske ofte være vanskeligt under de nuværende kreditforhold for kommunerne at skaffe pengene; at disse kreditforhold kan have mange grunde, skal jeg på nuværende tidspunkt ikke komme ind på.

Ministeren anfører i sin fremsættelse, at den kommission, der blev nedsat for ikke så længe siden, vil afgive betænkning til efteråret, og der vil sikkert komme en hel del frem her. Men hvorfor, højtærede minister, er det bare privatbanerne, der drejer sig om? Jeg tror, vi skal erkende, at det, der måske var rigtigt for blot nogle år tilbage på banetrafikkens område, ikke er det mere. Jeg mener absolut ikke, at hver enkelt stats- eller privatbane skal give overskud. Hele trafikproblemet skal naturligvis ses som en helhed, og det er en helhedsplan, vi mangler. Jeg mener, at vi har brug for både privatbaner og statsbaner; men vi er sikkert også enige om, at underskuddet på disse trafikmidler er